

Tématem této diplomové práce je hledání odpovědi na otázku, zda v českém znakovém jazyce existují prostředky pro vyjádření vlastnosti substancí, a pokud ano, zda je lze považovat za adjektiva, která vypadají a fungují obdobně, jak je tomu v jazyce českém.

Autorka si uvědomuje rozdílnou modalitu českého a českého znakového jazyka, ze které může vyplývat odlišná klasifikace slovních druhů v mluvených a znakových jazycích. Proto se nejdříve zabývá problematikou jazykového typu a problematikou klasifikace slov/znaků do slovních druhů/druhů znaků obecně. Následně podle sémantického, morfologického a syntaktického kritéria pro klasifikaci slov/znaků do slovních druhů / druhů znaků popisuje formu a fungování výrazů vyjadřujících vlastnosti substancí v českém znakovém jazyce a dává do kontrastu s formou a fungováním adjektiv v jazyce českém.

Ke zkoumání prostředků vyjadřujících vlastnosti substancí v českém znakovém jazyce posloužil autorce vzorek českého znakového jazyka získaný ze spontánní komunikace neslyšících respondentů: a metodou elicitace.

Autorka se dotýká také otázky vyjadřování posesivity v českém znakovém jazyce. V závěru práce potvrzuje některé ze zjištěných skutečností o adjektivech českého znakového jazyka prostřednictvím jejich odrazu v psané češtině českých neslyšících.